

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อความสามารถในการรองรับ
 ทางกายภาพ : กรณีศึกษาอุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์
 จังหวัดเชียงใหม่

ชื่อผู้เขียน นางสาว วิมลลักษณ์ วีระพันธุ์

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าแบบอิสระ

ศาสตราจารย์ ดร. มনীศ สุวรรณ	ประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา	กรรมการ
อาจารย์ฉัตรแก้ว สิมารักษ์	กรรมการ

บทคัดย่อ

การศึกษานี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อความสามารถในการรองรับทางกายภาพของสิ่งอำนวยความสะดวกในเขตอุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์ และเพื่อเสนอแนวทางการจัดการที่เหมาะสมในอนาคต

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษา ได้แก่ นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติที่เดินทางเข้าเยี่ยมชมอุทยานฯ ในพื้นที่ศึกษาอันประกอบด้วยบริเวณที่ทำการอุทยานฯ (ก.ม.31) และบริเวณยอดดอย รวมถึงเส้นทางเดินเท้าศึกษาธรรมชาติอ่างการะหว่างเดือนเมษายนถึงพฤศจิกายน

การวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์โดยการรวบรวมแนวคิดทฤษฎีจากเอกสารสิ่งพิมพ์ การสำรวจพื้นที่ การสังเกตแบบมีส่วนร่วมและผลที่ได้จากแบบสอบถามนักท่องเที่ยว นำมาวิเคราะห์ตามกรอบแนวคิดของการศึกษา

ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

บริเวณที่ทำการอุทยานฯ (ก.ม. 31) นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติมีความคิดเห็นว่า ห้องสุขามีความสามารถในการรองรับทางกายภาพอยู่ในระดับต่ำที่สุด และร้านอาหารกับขยะมีความสามารถในการรองรับทางกายภาพอยู่ในระดับต่ำมาก ส่วนบริเวณที่พักค้างคืน พื้นที่นั่งพักผ่อนและที่จอดรถมีความสามารถในการรองรับทางกายภาพอยู่ในระดับปานกลาง

บริเวณยอดคอยและเส้นทางเดินเท้าอ่างกา นักท่องเที่ยวมีความเห็นว่า ห้องสุขามีความสามารถในการรองรับทางกายภาพอยู่ในระดับต่ำที่สุด ส่วนขยะมีความสามารถในการรองรับทางกายภาพต่ำมาก ในขณะที่พื้นที่นั่งพักผ่อน ที่จอดรถ ร้านอาหาร และเส้นทางเดินเท้าอ่างกา มีความสามารถในการรองรับทางกายภาพอยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น

ผลการศึกษา ไม่พบว่ามีสิ่งอำนวยความสะดวกใด ๆ ที่มีความสามารถในการรองรับทางกายภาพอยู่ในระดับสูง

แนวทางแก้ไขปัญหา ควรปรับปรุงภูมิทัศน์ให้มีการกระจายตัวในตำแหน่งของการจัดวางสิ่งอำนวยความสะดวก ให้มีระยะห่างพอดี และควรออกแบบลักษณะทางกายภาพของสิ่งอำนวยความสะดวกนั้น ให้มีรูปแบบที่กลมกลืนกับธรรมชาติ และสามารถตอบสนองพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวได้อย่างเหมาะสม ในเส้นทางเดินเท้าศึกษาธรรมชาติอ่างกา ควรประกาศให้เป็นเขตจัดระเบียบเข้มงวดพิเศษเพื่อการควบคุมสภาพนิเวศ และจัดให้มีการหมุนเวียนจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้าชมในแต่ละช่วงเวลารวมถึงปรับปรุงทางเดินและป้ายสื่อความหมายอย่างสม่ำเสมอ

Independent Study Title	Perception of Tourists to Physical Carrying Capacity : A Case Study of Doi Inthanon National Park, Chiang Mai Province	
Author	Ms.Wimonluck Weerapan	
M.A.	Tourism Industry Management	
Examining Committee	Professor Dr.Manat Suwan	Chairman
	Associate Professor Boonlert Jittangwatana	Member
	Lecturer Chatkaew Simaraks	Member

Abstract

The objectives of this study were to investigate the perception of tourists to the physical carrying capacity of the facilities provided in Doi Inthanon National Park and to present appropriate methods of management of the facilities.

The sample group of the study were Thai as well as the foreign visitors who had visited the Park during the study period at the target areas, which were the National Park Head Quarter site (K.M.31), the summit of the park and the Ang-ka Nature trail.

The data was analyzed base on the methodological framework of the study and by gathering all the data from books, documents, a survey method, participant observation and structure interviews.

The study showed that at the Head Quarter site (K.M.31) most Thai and foreign visitors perceived that the “toilet” had the lowest physical carrying capacity, “restaurant and litter” had only a low physical carrying capacity while “lodging, rest area and parking” had a fair physical carry capacity. At the summit, they perceived the “toilets” as the lowest physical carrying capacity, “litter” as a low physical carrying capacity while “rest area, parking, restaurant and Ang-ka Nature trail” had only a fair physical carrying capacity. None of the studied facilities had a high physical carrying capacity.

Suggests for appropriate methods for management improvement were to revise the landscape and to re-design the physical structure of all the facilities in response to the tourist's behavior. Furthermore, the "Ang-ka Nature trail" should be emphasized as a Restricted Area to properly conserve the ecology, visitors should be rotated by a "turn-over method" and the quality of the pathway and the information signs should be continuously improved.